

Ewa Izabela Nowak

MAGDALENA ABAKANOWICZ VERSUS NIKI DE SAINT PHALLE

Próba zestawienia

Magdalena Abakanowicz i Niki de Saint Phalle: to dwie artystki urodzone w 1930 roku. Ich twórczość naznaczyła drugą połowę XX wieku. Była skrajnie odmienna, tak jak skrajnie odmienne były ich indywidualne losy i rodzinne historie, które popchnęły je ku sztuce. Dwie osobowości, dwa odmienne style wypowiedzi, dwie nowatorskie postawy, za którymi kryły się dwie niezmiernie silne, ale skrajnie odmienne kobiety. Przyglądając się bliżej ich twórczości, nieuchronnie zauważa się, że na ich postawy artystyczne wpłynęło bardzo otoczenie, w którym się urodziły oraz wychowały. Lata, w których dorastały artystycznie naznaczone były atmosferą zimnej wojny, bipolarnego podziału politycznego świata. I chyba nikt tak jak Abakanowicz i Saint Phalle nie zdołał w twórczości przekazać wizji dwóch odmiennych światów, w których żyły i pracowały. Tak jak kolejne wersje „Nany” pokryte krzykliwymi kolorami odzwierciedlały gospodarczy boom krajów zachodnich, tak liczne wersje „Tłumów” Abakanowicz wyrażały frustracje społeczeństw krajów komunistycznych.

Dr Ewa Izabela Nowak, artysta, krytyk i nauczyciel sztuk plastycznych. Absolwentka wydziału malarstwa ASP w Warszawie, stypendystka Rządu Francuskiego oraz Fundacji Batorego. Studiowała w ESAA « Duperré » w Paryżu oraz na uniwersytecie Paris 1 Panthéon-Sorbonne. W 2009 roku, na Sorbonie, obroniła z wyróżnieniem doktorat z estetyki i nauk o sztuce. Praca poświęcona była zależnościom między sztuką a polityką w byłym bloku wschodnioeuropejskim po II wojnie światowej w kontekście upadku muru w Berlinie. Opublikowana została w 2010 pod tytułem « L'art face à la politique » przez Europejskie Wydawnictwo Uniwersyteckie w Sarrebruck.

Wzięła udział w wielu wystawach, głównie we Francji. Współorganizowała wystawy zbiorowe, między innymi we francuskim senacie (2004) oraz w Grand Palais (2003–2011). Od 2001 roku publikuje systematycznie w prasie artystycznej. Była współredaktorką numeru „Beaux Arts Magazine”, który ukazał się z okazji Sezonu Kultury Polskiej we Francji (2004), jest autorką tekstu o sztuce polskiej XX wieku do „Dictionnaire Mondial des Images” (2006, pod kierunkiem Laurenta Gervereau). W chwili obecnej współpracuje z działem kultury dziennika „Rzeczpospolita” (od 2013 roku) oraz Kwartalnikiem Rzeźby „Orońsko” (od 2005 roku). Mieszka w Paryżu.